

svarsminister og Konseilspræsident: Hvis der, medens vi staa og tale her, sejler en Flaade op ad det offentlige Farvand Øresund, og den ærede Minister altsaa har været forudseende nok til at vide, at der vil komme Krig om et Par Dage, saa at han har mobiliseret, og der staaer en Kap-tajn ved hver Kanon ude paa Middel-grundsfortet, Trekroner og de øvrige For-ter, parat til at fyre: Hvilket Øjeblik vil vedkommende Officer benytte til at brænde løs paa den Flaade, der kommer sejlende herop? Vi leve i den dybeste Fred, men en Dag kommer der en Flaade her i det offentlige Farvand, og jeg gad da vide, i hvilket Øjeblik vort Vagthold har i Sinde at brænde løs. Der gaar kun 10 Minutter fra det Øjeblik, det kan gøre det, indtil den fremmede Flaade er inde i Frihavnen og debarquerer det hele. Men jeg gad se den Officer, som vil vove at tage det Ansvar paa sig at rode os ind i en Krig med Tyskland, fordi der ligger en Flaade ude i Sundet, som i Løbet af 10 Minutter kan kaste en Landgangsstyrke ind i Frihavnen eller ethvert andet Sted, blot indenfor Trekroner, saa er den jo sikret. Eller hvis vi have faaet vore undersøiske Miner ud, saa vil jeg gerne vide, hvor-naar han, som staaer ved det elektriske Batteri, vil sprænge de fremmede Skibe i Luften. Det bliver et meget ansvarsfuldt Øjeblik for vedkommende. Og saa ere vi i Krig, og i det Øjeblik, vi ere i Krig, saa siger Tyskland: Tak, saa have vi ikke mere Brug for eders Neutralitet, og enten nu, eller naar vi have sluttet Fred med England, inkorporere vi Jylland og Fyn. Er Fæstningen tagen ved Over-rumpling, er det klart, at en af de første Ting, de gøre, hvis de ikke ville beholde den og ikke have Styrke nok dertil, er, at ødelægge hele Flaadens Leje, og selv om Skibene ere udenfor, er da det hele ødelagt, og saa har Danmarks Marine ingenting mere at betyde.

Nej, lad os indrette os paa, at vi kunne kæmpe ærligt og hæderligt saavel i Jylland som paa Fyn og andre Steder, hvis den Ulykke skulde ske, at en Stormagt skulde ville erobre os. Vi kunne neppe vente at staa os i Kampen, men een Ting er sikker, det er, at vi selvfølgelig maa have en Fæstning, som kan omslutte Depoterne og give Støtte til en Hær paa Sjælland og fremfor alt beskytte vore Flaadeanlæg og -indretninger, kort sagt, det Sted, hvor Flaaden har sit Hjem. Men det kan ikke være København. Det Sted, hvor Flaadens Leje er, er det mest

udsatte Sted. Hvis der ligger en Flaade et Par Mil derfra og bombarderer, vil den først og fremmest rette sit Skyts mod Flaadens Leje. Efter min Mening bør alt, hvad der hedder Fæstning, flyttes og flyttes hen et Sted, hvor vi kunne indrette Flaadens Arsenaler og Bygninger, og hvor Armeen kan have sine Oplag. Men denne Fæstning maa naturligvis ikke være større, end at den til enhver Tid kan forsvares med den Styrke, som til enhver Tid kan være til Stede paa Sjælland. Jeg er ikke sagkyndig, saa at jeg kan paapege Stedet, men hvis jeg stod i den højtærede Forsvarsministers Sted, vilde jeg ubetinget gøre det, og jeg skulde nok faa de Herrer sagkyndige til at hjælpe mig til at finde det rette Sted.

Jeg vil gerne sige en Ting til, og det er, at samtidig med, at man, som jeg mener, skal opdrage Befolkningen til at kæmpe for Fædrelandet, maa der selvfølgelig have en, helst frivillig, veldisciplineret Krigs-styrke, som ikke maa være større, end at vi have Raad til at holde den i enhver Retning paa Højde med, hvad de have i de mest fremskredne Lande. I det Øjeblik vi have det, altsaa en Styrke af frivillige, hvervede Folk, var det naturligt, at vi sagde til hele Ungdommen: Nu have I frivillig at melde eder ind i Foreninger til Udvikling af eders Færdighed som Soldater. Hvis en Gang Stormklokken lyder fra Kirkerne, og Befalingen kommer fra Telegrafstationerne og Telefonstationerne, samles I amtsvis, sognevis, landsbyvis, hvorledes man nu vil ordne det, og de, som have tjent i Hæren, skulle have ind-øvet eder i Fredens Dage. Vore Folk ere lige saa dygtige til at slaas som andre Folk. Naar man vil hente Eksempler fra andre Lande og har nævnt Korea, som ikke vilde befæste sin Hovedstad, vil jeg henvise til Boerne. De kunde kæmpe! Men vore Folk ere lige saa dygtige som Boerne, de kunne lige saavel som disse samle sig til Forsvar for Fædrelandet, her hvor Vejene ere lette at komme frem ad, hvor hver Mand i Ungdommen har sin Cykle beredt. Naar vi have forberedt os paa denne Maade, kunne vi ogsaa forsvare vort Fædreland. Men vi skulle have en veldisciplineret og dygtig Hær. Hvad der hører til for at danne en saadan Hær og kunne opdrage Folket til Selvforsvar, skulle de sagkyndige sige os. Jeg tror, at den Hær, vi have, er veldisciplineret, og at vore Officerer ere dygtige og danne et saa godt Materiale, at der derfra kan udgaa de Mænd, som ere nødvendige til Under-